

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 10 december 2019 met nummer RvVb-A-1920-0353
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0188-A

Verzoekende partij	de heer Jan THYS , wonende te 2970 Schilde, Roskam 41
Verwerende partij	de gemeente SCHILDE vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen,
Tussenkomen de partij	mevrouw Peggy DE COCK , wonende te 2970 Schilde, Boskant 24

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 31 oktober 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 6 augustus 2018.

De verwerende partij heeft akte genomen van de melding van de tussenkomen de partij voor het houden van 10 volwassen honden (klasse 3 inrichting) op het perceel gelegen te 2970 Schilde, Boskant 24, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 416N.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomen de partij verzoekt met een aangetekende brief van 11 januari 2019 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter vraagt de tussenkomen de partij om haar verzoekschrift te regulariseren en een inventaris van de overtuigingsstukken en de overtuigingsstukken die allen genummerd zijn overeenkomstig de inventaris bij te voegen. De tussenkomen de partij dient de gevraagde stukken in.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomen de partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient geen wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 26 november 2019.

Mevrouw Peggy DE COCK voert het woord voor de tussenkomen de partij. De verzoekende partij verschijnt schriftelijk. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014

houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij meldt op 18 juli 2018 bij de verwerende partij de privé-opvang van maximum 10 volwassen honden op het perceel gelegen te 2970 Schilde, Boskant 24.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Antwerpen', vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979 in woonparkgebied.

De verwerende partij neemt op 6 augustus 2018 akte van de melding van de tussenkomende partij. De verwerende partij beslist:

“ ...

GELDENDE WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE VOORSCHRIFTEN

- *Planologische context*

Het goed ligt in woonparkgebied volgens gewestplan Antwerpen, goedgekeurd op 3 oktober 1979.

Het eigendom is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd ruimtelijk uitvoeringsplan.

Het eigendom is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg.

Het eigendom is niet gelegen binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

OMSCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

- *Bestaande toestand*

Het betreft een perceel in woonparkgebied.

- *Nieuwe toestand*

De aanvraag heeft als voorwerp de gecoördineerde exploitatie van volgende rubrieken:

Rubriek	Omschrijving	Totale hoeveelheid
9.9.1°	privé opvang van maximum 10 volwassen honden(Nieuw)	Maximum 10 volwassen honden

De exploitant wenst een opvang voor honden te voorzien. Het gaat om dagopvang en vakantieverblijf. De honden worden in de woning en in de tuin opgevangen. Er wordt geen gebruik gemaakt van een kennel buiten.

ONDERZOEK VAN HET MELDINGSPLICHTIG EN NIET-VERBODEN KARAKTER

Het houden tot 10 volwassen honden is als meldingsplicht opgenomen in de actuele indelingslijst van Vlarem II onder de rubriek 9.9.1.

Voor de berekening van het aantal wordt geen onderscheid gemaakt tussen de eigen dieren en de dieren die worden opgevangen.

Aan deze rubriek zijn de actuele sectorale voorwaarden gekoppeld van hoofdstuk 5.9 afdeling. 5.9.12.: milieuvoorwaarden met betrekking tot inrichting waarin honden worden gehouden.

Er zijn geen verbodsbepalingen opgenomen in de voorwaarden naar het houden tot 10 volwassen honden. In woongebied, ander dan een woongebied met een landelijk karakter, of in een woonuitbreidingsgebied is er wel een verbod om meer dan 10 volwassen honden te houden. Uitbreiding naar meer honden in deze zone is aldus niet mogelijk.

TOETSING AAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Het perceel waarop de melding betrekking heeft is gelegen in woonparkgebied.

Er zijn geen specifieke stedenbouwkundige constructies nodig voor het houden van de honden.

Het gebruik van de woning op de wijze zoals de exploitant voorstelt is mogelijk omdat er geen functiewijziging is van de woning of de ruimten.

Het houden van maximum 10 volwassen honden in woonparkgebied is verenigbaar met de bestemming van het gebied.

...

De bijzondere milieuvoorwaarden :

- De uitwerpselen van de honden in de tuin dienen minimum 2 x per dag te worden verwijderd worden. In de woning dient dit om hygiënische redenen onmiddellijk te gebeuren.*
- De loopzone van de honden in de tuin dient minimum beperkt te worden tot 1 meter van de perceelsgrens*

...”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij beroept zich op haar belang als betrokken publiek in de zin van artikel 105, §2, 2° Omgevingsvergunningsdecreet. De tuin van haar woning is gelegen op minder dan 100 meter van het aanvraagperceel zonder dat beide percelen gescheiden worden door bufferende bebouwing.

Zij voert aan dat de potentiële hinder van de exploitatie van de inrichting op de onmiddellijke omgeving niet afdoende werd onderzocht en er vrees voor reële hinder bestaat voor de omwonenden.

2.

De verwerende partij betwist niet het belang van de verzoekende partij.

3.

De tussenkomenende partij betwist het belang van de verzoekende partij. Zij voert aan dat de woning van de verzoekende partij op meer dan 100 meter van haar perceel gelegen is, en dat er tussen nog twee huizen en een perceel met bos aanwezig zijn.

Zij verduidelijkt dat zij niet elke hond in opvang zal nemen en blaffende en/of bijtende honden door haar geweigerd zullen worden. Gelet op haar eigen controles en de controles van de overheid met betrekking tot de hygiëne van de dieren meent zij dat er geen sprake kan zijn van geurhinder. De veiligheid van de mens (en dier) komt volgens haar niet in gevaar doordat zij nooit met gevaarlijke chemische producten zal werken.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 105 Omgevingsvergunningsdecreet bepaalt dat het beroep tegen een aktename of de niet-aktename van een melding bij de Raad kan worden ingesteld door *'het betrokken publiek'*.

De verzoekende partij woont op een afstand van ongeveer 100 meter van de woning en tuin van de tussenkomenende partij. Met de bestreden beslissing wordt akte genomen van de melding voor de privé-opvang van maximaal 10 volwassen honden zowel in de woning als in de tuin van de tussenkomenende partij.

De verzoekende partij beroept zich op geluidshinder, geurhinder en een verstoring van het rustig en residentieel woongenot.

De verzoekende partij maakt voldoende aannemelijk dat zij geluidshinder kan ondervinden en de bestreden beslissing voor haar gevolgen teweegbrengt bij de beleving van haar woongenot.

Het gegeven dat de tussenkomenende partij stelt dat zij de opgelegde algemene, sectorale en bijzondere voorwaarden naleeft en dat zij onderworpen is aan controles doet hieraan geen afbreuk.

De exceptie wordt verworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

C. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 5.3.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), artikel 4.1.1.1 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: VLAREM II), artikel 7.4.4 VCRO, artikelen 5 en 6 van het koninklijk

besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit), de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het materieel motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij duidt op de ligging van de aanvraag in woonpark volgens het gewestplan 'Antwerpen' en de richtlijnen vastgelegd in de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Uit de samenlezing van de artikelen 5.3.1, 2°, b) DABM, 4.7.7 VCRO en 4.1.1.1 VLAREM II leidt ze af dat op de verwerende partij een plicht rust om een redelijke en zorgvuldige beoordeling te maken van de bestaanbaarheid van de aangevraagde exploitatie met de stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgelegd in het gewestplan.

Volgens de verzoekende partij ontbreekt in de bestreden beslissing enige motivering over de toetsing aan de bestemmingsvoorschriften.

2.

Noch de verwerende noch de tussenkomenende partij voeren enig concreet verweer op bovenvermelde aangevoerde legaliteitsbelemmeringen.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 5.2.1, *in fine* DABM bepaalt dat voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse of voor de verandering ervan een meldingsakte is vereist als vermeld in artikel 6, tweede lid, van het Omgevingsvergunningsdecreet (hierna: OVD).

Artikel 111 OVD bepaalt:

“De bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, gaat na of de gemelde handelingen of exploitatie meldingsplichtig zijn of niet verboden zijn bij of krachtens:

1° artikel 5.4.3, § 3, van het DABM;

2° artikel 4.2.2, § 1, en artikel 4.2.4 van de VCRO.

Als de handelingen of de exploitatie meldingsplichtig en niet verboden zijn, neemt de bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, akte van de melding. Ze bezorgt de meldingsakte per beveiligde zending aan de persoon die de melding heeft verricht binnen een termijn van dertig dagen vanaf de dag na de datum van ontvangst van de melding.

Als de handelingen of de exploitatie niet meldingsplichtig of verboden zijn, stelt de overheid, vermeld in artikel 107, de persoon die de melding heeft verricht binnen dezelfde ordetermijn daarvan in kennis. In dat geval wordt geen akte genomen en wordt aan de melding geen verder gevolg gegeven.”

Artikel 5.4.3, §3 DABM bepaalt:

“Met het oog op de bescherming van de mens en het milieu kunnen de milieuvoorwaarden bepalingen bevatten die de toelaatbaarheid van bepaalde ingedeelde inrichtingen en

activiteiten in of nabij sommige gebieden of hindergevoelige objecten beperken of verbieden.”

Artikel 4.1.1.1 Vlare II luidt als volgt:

“Behoudens afwijkende bepaling in de desbetreffende hoofdstukken is de exploitatie van een in de derde klasse ingedeelde inrichting slechts toegestaan in zoverre de inplantingsplaats verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in het goedgekeurde gewestplan of een ruimtelijk uitvoeringsplan of in een ander plan van aanleg.

Deze bepaling is niet van toepassing op de inrichtingen van derde klasse die deel uitmaken van een inrichting van eerste of tweede klasse.”

Uit de voorgaande bepalingen volgt dat de bevoegde overheid onder meer moet nagaan of de exploitatie waarvan melding wordt gedaan verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in een gewestplan.

De Raad merkt ter zake op dat de verzoekende partij zich foutief steunt op een schending van het artikel 5.3.1 DABM dat van toepassing is op een aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het exploiteren van een ingedeelde inrichting of activiteit.

3.

Het wordt niet betwist dat de aanvraag gelegen is in woonparkgebied volgens het gewestplan ‘Antwerpen’.

In de bestreden beslissing oordeelt de verwerende partij als volgt :

“ ...

Het perceel waarop de melding betrekking heeft is gelegen in woonparkgebied.

Er zijn geen specifieke stedenbouwkundige constructies nodig voor het houden van de honden.

Het gebruik van de woning op de wijze zoals de exploitant voorstelt is mogelijk omdat er geen functiewijziging is van de woning of ruimten.

Het houden van maximaal 10 volwassen honden in woonparkgebied is verenigbaar met de bestemming van het gebied.

...”

Uit bovenstaande overwegingen blijkt dat de verwerende partij, binnen haar bevoegdheid om akte te nemen van een melding van een klasse 3-inrichting, de verenigbaarheid van de melding met het bestemmingsvoorschrift ‘woonpark’ is nagegaan.

De verzoekende partij voert in het middel niet aan waarom de melding niet verenigbaar zou zijn met het bestemmingsvoorschrift. Er zijn geen redenen om aan te nemen dat de in de bestreden beslissing opgenomen motivering niet afdoende is.

4.

In zoverre de verzoekende partij zich steunt op een schending van de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen dient het middel als ongegrond afgewezen te worden.

De omzendbrief heeft geen reglementair maar een interpretatief en niet-bindend karakter, zodat een gebeurlijke schending hiervan niet kan leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing.

Het middel wordt verworpen.

D. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 5.3.1 DABM, artikel 74 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsdecreet), de artikelen 5.9.12 j. 4.2.2.1 j. 4.2.2.3 en 5.3.0.1 VLAREM II, de artikelen 1.1.4 en 4.3.1, §1, 1° en §2 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, van het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

In een eerste middelonderdeel stelt de verzoekende partij in essentie dat het risico en hinder voor mens en milieu niet afdoende werd onderzocht. De verzoekende partij duidt op artikel 5.3.1 DABM en de rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot artikel 30bis, §1 VLAREM I.

De bestreden beslissing bevat volgens de verzoekende partij geen garantie dat aan de sectorale milieuvoorwaarden zoals vastgelegd in artikel 5.9.12.2 VLAREM II zal voldaan worden bij de aanvang van de exploitatie. De door de verwerende partij opgelegde bijzondere voorwaarden kunnen evenmin deze garantie bieden. De verzoekende partij voert aan dat de bijzondere voorwaarden minstens niet voldoende precies zijn en een te ruime beoordelingsbevoegdheid laten.

Voorts voert de verzoekende partij aan dat de verwerende partij nalaat om op zorgvuldige wijze te beoordelen of de aangevraagde exploitatie mogelijks onaanvaardbare risico's of hinder voor de mens of milieu inhoudt die niet door de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen herleid worden.

In een tweede middelonderdeel duidt de verzoekende partij erop dat geen melding gemaakt is van rubriek 3.4.1° a) bijlage 1 van VLAREM II.

De verzoekende partij acht het zeer waarschijnlijk dat bij de exploitatie van een dagverblijf voor honden een beperkte hoeveelheid bedrijfsafvalwater zich bij het huishoudelijk afvalwater zal voegen. Minstens blijkt volgens haar niet uit de aanvraag dat voor de verwerking van het bedrijfsafvalwater zal voorzien worden in een technische ruimte met een zuiveringsinstallatie. De verzoekende partij wijst erop dat ook voor deze rubriek de algemene, sectorale en noodzakelijke bijzondere voorwaarden onterecht door de verwerende partij niet in rekening werden gebracht.

In een derde en laatste middelonderdeel voert de verzoekende partij aan dat de bestreden beslissing geen afdoende motivering bevat met betrekking tot de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening zoals vastgelegd in artikel 5.3.1, 2°, c) DABM.

Concreet stelt de verzoekende partij dat in de bestreden beslissing geluidshinder, geurhinder en de afname van het rustig woongenot niet getoetst worden.

2.

Noch de verwerende noch de tussenkomende partij voeren enig concreet verweer op bovenvermelde aangevoerde legaliteitsbelemmeringen.

Beoordeling door de Raad

1.

De sectorale voorwaarden van toepassing op de melding zijn vastgelegd in artikel 5.9.12.2 VLAREM II :

“De inrichting is voorzien van een omheining die de dieren belet te ontsnappen. Aan de zijanten die uitgeven op andermans woning en op de openbare weg, moet die omheining uit ondoorzichtige elementen met een minimale hoogte van twee meter bestaan. Er moet in een afsluitpoort voorzien worden zodat onbevoegden geen toegang hebben.

De hokken moeten een afdoende geluidsisolatie hebben en rond de hokken en de speelweiden moet er een beplanting worden aangebracht zodat de dieren niet gestoord worden door de omgeving.

Het is verboden inrichtingen waarin meer dan tien honden worden gehouden te exploiteren die geheel gelegen zijn in een woongebied, ander dan een woongebied met een landelijk karakter, of in een woonuitbreidingsgebied.

Alle rustversturende activiteiten zijn verboden tussen 22 en 7 uur.

De honden worden tussen 22 en 7 uur binnengehouden, tenzij anders vermeld in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit.

Kadavers van honden moeten door een destructiebedrijf verwijderd worden. In afwachting van ophaling worden ze in een gesloten recipiënt bewaard.”

Voormeld artikel 5.9.12.2 VLAREM II maakt deel uit van de sectorale normen die aan de exploitant opgelegd worden met als doel het voorkomen en beperken van milieuhinder van allerlei aard. Dit artikel is in de eerste plaats gericht tot de exploitant.

Wat de kritiek van de verzoekende partij betreft omtrent het gebrek aan enige garantie dat de sectorale voorwaarden haalbaar zijn en zullen nageleefd worden door de tussenkomende partij, dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij niet concreet aanwijst welke sectorale normen niet gehaald zullen worden, en wat haar beweegredenen daartoe zijn. Haar kritiek overstijgt in voorliggend geval niet het karakter van niet onderbouwde opportuniteitskritiek. De verzoekende partij uit louter kritiek op de effectiviteit van de plichten opgenomen in VLAREM II, waarover de Raad niet kan oordelen.

Anders dan de verzoekende partij aanvoert, zijn de bijzondere voorwaarden die in de akteneming worden opgelegd, afdoende precies.

De verwerende partij legt volgende bijzondere voorwaarden op :

“ ...

- *De uitwerpselen van de honden in de tuin dienen minimum 2 x per dag te worden verwijderd worden. In de woning dient dit om hygiënische redenen onmiddellijk te gebeuren.*
- *De loopzone van de honden in de tuin dient minimum beperkt te worden tot 1 meter van de perceelsgrens*

...”

De verwerende partij bepaalt afdoende duidelijk op welke tijdstippen de uitwerpselen van de honden dienen verwijderd te worden en op welke afstand de loopzone in de tuin zich dient te bevinden van de perceelsgrenzen.

Uit wat voorafgaat blijkt bovendien dat de voorwaarden worden opgelegd om hygiënische redenen en om geurhinder en geluidshinder (blaffen) te voorkomen. Er kan niet ingezien worden, minstens wordt dit niet concreet uiteengezet door de verzoekende partij, hoe deze bijzondere voorwaarden het voldoen aan de sectorale voorwaarden vastgelegd in artikel 5.9.12.2 VLAREM II onzeker maakt.

De verzoekende partij toont niet aan dat de tussenkommende partij te veel appreciatieruimte wordt gelaten bij de invulling van bovenvermelde bijzondere voorwaarden in die mate dat de rechtszekerheid wordt geschonden.

2.

In het tweede middelonderdeel werpt de verzoekende partij op dat de melding niet volledig was aangezien rubriek 3.4 niet is opgenomen in de melding van de tussenkommende partij. Deze rubriek heeft betrekking op het lozen van bedrijfsafvalwater zonder behandeling in een afvalwaterzuiveringsinstallatie met een debiet tot en met 2m³/h.

De verzoekende partij toont vooreerst niet aan waarom vermelde rubriek moet deel uitmaken van de akteneming. De kritiek terzake gaat uit van niet-onderbouwde veronderstellingen en overstijgt niet de opportuniteitskritiek. Nog los van de vraag of op basis van het middelonderdeel zoals uiteengezet in het verzoek tot vernietiging, aldus tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan besloten worden, dient de Raad vast te stellen dat, zoals ook verwoord in artikel 35 *in fine* DBRC-decreet, de verzoekende partij belang moet hebben bij haar middelonderdeel.

Een verzoekende partij heeft in beginsel slechts belang bij een middel indien de vernietiging van de bestreden beslissing op grond van dit middel voor haar een voordeel kan meebrengen, of indien de in het middel aangeklaagde onwettigheid haar heeft benadeeld.

De verzoekende partij acht het “*zeer waarschijnlijk*” dat de exploitatie van de privé-opvang van maximaal 10 honden een beperkte hoeveelheid bedrijfsafvalwater bij het huishoudelijk water zal voegen. Het is daarbij raden naar het belang dat ze bij die aangevoerde onwettigheid heeft.

De verzoekende partij verduidelijkt niet hoe ze door die aangekaarte onwettigheid is benadeeld, dan wel hoe de vernietiging op grond van die onwettigheid haar een voordeel verschaft. Op geen enkel ogenblik meldt de verzoekende partij dat zij problemen vreest voor de waterhuishouding dan wel het watersysteem.

3.

De Raad stelt vast dat de artikelen waarvan de verzoekende partij een schending aanvoert in het derde middelonderdeel niet van toepassing zijn op de aktename van een melding van een klasse 3-inrichting.

De verzoekende partij roept de schending in van artikelen 1.1.4 en 4.3.1, §1, 1°, b) VCRO en 5.3.1, 2°, b) DABM.

Artikel 4.3.1, §1, 1° VCRO luidt als volgt :

“ ...

§ 1. Een vergunning wordt geweigerd :

1° als het aangevraagde onverenigbaar is met:

- a) stedenbouwkundige voorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken;*
- b) verkavelingsvoorschriften inzake wegenis en openbaar groen;*
- c) andere verkavelingsvoorschriften dan deze die vermeld zijn onder b), voor zover de verkaveling niet ouder is dan vijftien jaar op het ogenblik van de indiening van de vergunningsaanvraag, en voor zover van die verkavelingsvoorschriften niet op geldige wijze is afgeweken;*
- d) een goede ruimtelijke ordening;*
- ...*

Artikel 5.3.1 DABM luidt als volgt :

“De vergunningverlenende overheid weigert de omgevingsvergunning voor het exploiteren van een ingedeelde inrichting of activiteit, als de exploitatie:

- 1° onaanvaardbare risico's of hinder voor de mens en het milieu inhoudt die niet door algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden herleid;*
- 2° in strijd is met:*
  - a) een wettelijke, decretale of reglementaire bepaling, ingesteld ter bescherming van de mens en het milieu tegen de risico's en de hinder, afkomstig van de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit, voor zover daarvan niet op geldige wijze kan worden afgeweken;*
  - b) een stedenbouwkundig voorschrift of een verkavelingsvoorschrift, voor zover daarvan niet op geldige wijze kan worden afgeweken;*
  - c) de goede ruimtelijke ordening.”*

Beide artikelen vormen een beoordelingsgrond voor de vergunningverlenende overheid met betrekking tot de aanvraag voor een omgevingsvergunning. De aktenemende overheid dient de bepalingen van het artikel 111 van het Omgevingsvergunningsdecreet na te leven. Uit artikel 111 OVD kan geen verplichting voor de aktenemende overheid afgeleid worden tot het toetsen van de goede ruimtelijke ordening van de melding die het kader van artikel 111 en 113 van het Omgevingsvergunningsdecreet en artikel 5.4.3, §3 DABM overstijgt. De verzoekende partij verliest bij haar betoog uit het oog dat het voorwerp van de melding op zich beperkt is en aan de verwerende partij slechts een beperkte beoordelingsbevoegdheid toekomt.

De verzoekende partij verwijst ook naar artikel 1.1.4 VCRO. Artikel 1.1.4 VCRO bevat geen verplichtingen maar is een doelstellingartikel, gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden en waarbij de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen worden.

Het middel wordt verworpen.

VII. KOSTEN

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Gelet op de voorgaande beoordeling van de Raad waarbij de middelen van de verzoekende partij worden verworpen, dient ze als de ten gronde in het ongelijk gestelde partij te worden aangeduid.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van mevrouw Peggy DE COCK is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 10 december 2019 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH